

nuft, och, grundsattser, öfvervåldigas af smärtan; Men allting är förgångligt här äfven sorgen öfvergår ehuru stor den må vara småningom fast ännu vi inbilla oss då den är som störst att den är alltid bestående, förnuftet återtager dock snart sin rätt och vi komma småningom till eftertanke, och erfarenhet, af dess gränser, att jag vore välkommen hem är jag Kära Broder öfvertygad (***), men äfven därom att jag sjelf Lika så gärna Önskade sedan vi sålänge varit skilda åter blifva tryckt uti din Kära Broderliga famn; Och likväl är det ej Bland Möjligheter nu på par Månader; Orsakerne äro många, Recharf far bort med skonaren, ett Skepp och en brigg ventas Hemm det första salt Lastadt och skola begge Lossas och Utredas på nytt, du tyckes Kära Janne vilja beveka mig att komma Hemm, det är aldeles öfverflödigt. Syster Annas sjukdom är också en sorgelig nyhet, Kanske Går äfven hon att dela vår Maries och Albertines Lycka, till vår ännu större saknad, som dock onekligen vore det bästa, ty att önska (ehuru vi uti vå enfald alltid göra det) förlängnin af någon Menniskas lif är enligt min (svaga) öfvertygelse ej rätt gjordt. Hälsa Henne från en Broder som Älskar sina syskon och om det Änn vore den sista så *Ske Guds vilja*, ehuru hårdt det änn tycks vara.

Hälsa vår stackars Goda Mamma, äfven, jag skulle gärna skriva men jag orkar ej; och som jag tror skulle det blott vara att nära hennes sorg som dock bör söka förskingras, Brevet till S Donner var jag straxt och förde med tillägg, att jag ej är i (tillfälle) att resa, vår Kära Pappa Passerade Sundet den 18 Junii i Måndags anlände brevet, Mammans bref är afgångit till honom på Cadiz, Jag skall bedja min Patron med första underrätt honom om Albertinas frånfälle jag vet ej om detta bref afgår förr ännu om Måndagen, om dagarne är det ej tid att skriva och det är därför bäst skriva i förehand Adjeu goda Jane var Kärt hälsad af din egen ömma Broder

August

P. S. Annagreta sade ej orätt. *** har jag sagt skulle från detta huset gå före Mjg en will jag äfven hafva efter.

78 C. A. SNELLMAN — J. V. SNELLMAN 25.VII & I.VIII 1830
HUB, JVS handskriftssamling

GamlaCarleby d. 25 Julii 1830. 40

Hulda, Kära Broder, dit bref af den 17 dennes anlände till min Glädje i dag Mårse; och hvaraf jag ärfar att Syster Anna Lätteligen och väl har genomgått Sjukdomen, som är Lyckligt att höra. du säger Älskade Broder att du Ledsen Wid de sorgeliga schener som tilldragit sig under ditt Korta vistande i det kära hemmet och att du är sinnad snart resa bort; det hade jag ej trod om någon annan sagt mig det; och jag har däraf dömt dig alt för otålig vid livvets Omskiftande Sorger och Eländen; det är ju ej att hoppas något annat och vi böre med rätta alltid vara beredde på större och flere Sorger; dock min älskade Janne du Lider redan förut så mycket; jag undrar ej på att din börda tyckes dig för svår. I anseende till Annus bårt förskaffande kan jag ej uppgifva någon just, som man kunde anlita där om här, best vore att hon aldrig komme till G(amla)C(arleby), ty här är endast att lära bårtlösa de penningar som en Grå hårig Gubbe med möda, för sig och de sinas nödvändighet söker skaffa; — och att för hvarje Vecka ändra

Klädningarne, och om det så vore att hon skulle komma hit så vore det sista stället jag skulle anvisa hos Carolina, ty själf ej en gong mycket kunnig utii hushållet, är hon dessutom ej fallen för att befatta sig därmed, ehuru litet det änn är utii ett hushåll af 2:ne Personer, och äfven lämnar åt Pigan således att bestyra därmed, där utaf af följer att för den som kommer dit endast har att skaffa med sig själf; utan någon sårts eftersyn; och det värsta vänjer sig vid komoditeer som en dag kanske med smärta saknas, då det ej mera är att tillgå dylika. Dessutom är både Carolina och Carin färdiga att följa med Cousin Georg som seglar endera dagen. där-
 10 emot om Man Kunde besvära Capt(en) Eshilson med hennes emottagande så vore det ett ej särdeles dålig ställe dock ej något att bjuda På.

den 1 Augustii.

Som sagt är bekom jag dit bref redan för en Vecka sedan, och började äfven samma dag dess besvarande men blef däruti af affären afbruten och har sedermera omöjligt kunnat förr fortsätta det; Utaf samma dit kära
 20 bref finner jag att du af Mamma är underrättad om det, som jag ej velat säga någon, icke en gong dig min Bror, men du känner det nu och jag erfar däraf glädje i stället för sorg. Jag vet ej varut af det kommer, men jag har däraf bemärkt att fruentimmerna hafva svårt, dett är dem omöjligt att tiga med andras hemligheter, sina egna behålla de nog, men, de skola aldrig mera af mig mer bliva besvärade med dylik. Älskade Janne dett du nu fordrar af mig är ej rätt jordt det är obilligt, och omöjligt att uppfylla för mig, ehuru jag som du tror alldrig jort Några löften eller smickradt med förhoppningar, som jag ej äger själf, ty alt omkring mig är mörkt som grafven ingenting uppmuntrande ser jag ej engong innåt fram tiden det
 30 enda jag ser är en bit bröd och en vatten kruka för att uppehålla ett lif fullt af sorger och qual, tror du att jag varit nedrig nog att engon våga yttra min Känsla nej aldrig, mycket mindre att erbjuda den jag Älskar dessa härligheter, ehuru smärtan ofta var på vägen att fömå mig därtill, men likväl vet hon nu att jag Älskar henne, och jag viste förr var förr underrättad om att jag var Älskad innan jag öppnade min Mun för att säga det. undrar du då på om jag ett Ögonblik glömde min belägenhet och sade, jag Älskar Äfven dig men snart såg jag vad jag jort, jag förklarade att jag ej kunde emottaga några sådanna försäkringar, att jag ej ännu ägde nogon utsigt för min ensamma bärgning mycket mindre att sammanbinda en annans Öde vid mitt som ej ännu äger engong — dess större grund änn att en
 40 människas Nyck kan kasta mig på Landsvägen, detta sade jag därom bad jag, därom beder jag änn i dag, och att jag ej gör det med kalt blod därom tror jag mig ej behöfva Öfvertyga dig, ty att älska och veta sig vara det och se sig nödsakad att Afsäga sig det det är tusende gånger mera smärtande än att afsäga sig lifvet; men mina föreställningar voro frugtlösa (hvarföre skulle jag säga jag Älskar dig Sophie) jag hade bordt förneka mitt hjärtas känsla då; såhade min belägenhet Likväl varit bättre änn den nu är, ty kan jag neka henne älska mig mitt hjärta Att Älska henne, min kärlek är säger hon det enda hon begär, dock är jag ej enfaldig nog att tro henne alltid tänka så, engong kanske snart nog, Skall hon See att det ej är nog då skall hon see hvart hon störtat sig, ej Lärer jag väl blifva underrättad där
 50 om, men hon skall Lida, och jag hvad Skall ej jag kunna göra då jag nu redan lider af blotta Åtanken däraf. men det kan ej hjelpas mera, inga eder äro svurna inga Löften äro jorda. vii Älska blott hvarandra, och om Sophie engong seer sitt mistag, och en lyckligare änn jag är nog lycklig vinna henne så skall ehuru olycklig jag då är det vara en tröst att see henne lycklig, men jag vågar ej hoppas alt detta, jag kan ej tro det; Alt är

utii Guds hand ske hans vilje, han styrer väl alting till det bästa, du säger Kära broder att du först beslöt blifva Präst såsom det Lättaste att hinna och makligt att vara, men att begäret efter ära som du kallar en Ädlare böjelse vaknade med åren, du gaf den du Älskade och som förut var dig så kär sina ord tillbaka, Är det Just sagt att man ej kan läsa mer änn som behöfves för att blifva Präst, Är det en Naturlig följd att lefva blått för att äta dricka Sofva och Predika en gång hvar söndag, sedan man blifvit Prest står det ej i hvars och ens egen förmåga och vilja att Lefva annorlunda och hvem är bättre i Tillfälle att Tjena sina medmenniskor en en slik man. hvad har du vunnit nu för Ära och hvad skall du göra med den, hvar dett 10
nog att du gaf den sitt Löfte tillbaka blef hon ej alt narrad Jorde du någott för hennes intresses skuld, sved ej hennes hjärta eller kommer det ej i beräkning; du begärde hennes hjärta hon skänkte dig dett du bortkastar det i afsigt att vinna Ära och var är hon nu. Jag får säga dig att hon är olycklig nu redan hon har sagt mig dett hon anklagar dig därför min Älskade Janne, du har ej handlat riktigt; Egen Älskade Broder; Råd mig Jag emottager med tacksam dina broderliga råd men alldrig att göra det jag ej kan Sluta att Älska., Hälsa Alla Mamma och Annu från din Egen Ömma

broder August, 20

P. S. skall jag Läsa Navigation i vinter och begära Eploj å finska Sjö Ekipaschet. handels(man) kan man ej ändå blii, jag har *lust*, *** omkring litet

79 C. A. SNELLMAN — J. V. SNELLMAN 5.IX 1830
HUB, JVS handskriftssamling

GamlaCarleby d. 5 Sept. 1830. 30

Kära Broder

Kärkomna brefvet af d(en) 27 p(osterio)to bekom jag i Måndags den 29; Just som jag var färdig att sätta af i från stranden kom Klockaren dit, han sade att han skulle hafva skickn(ingar) fr(ån) Pappa, hvarpå jag (ehuru bråttom jag hade) gick upp att bestyra om aflämnandet, och straxt bort, som jag sedan kom utii båten bröt jag först breven och Läste. Om bord på Skeppet Skref jag åt Mamma och skickade upp till staden Men Klockarn hade ingenting ännu uttagit såleds ej änn Rest, Om Morgon sökte jag herr Donner innan jag for ut men träffade honom ej, såleds medföljde intet svar, och När jag for om Tisdags morgon återkom jag ej förn torsdags afton, Om Fredags mårgon gick att åter söka Herr Donner som olyckligtvis dåredan var bårtrester afton förut, där om viste jag ej ens att han skulle resa, brefvet åter Till Carolina Snellman lærer nog få lång väntan, ty hon är, som jag vill påminna mig redan hafva sagt stadder på utrikes sjöresa med Jöran, för att ej nu Kära broder förstora mitt Brott aldeles för dina ögon måste jag först nämna att Lacket hvarmed brefvena voro förseglade var mycket dåligt och Brefvet från Mamma var uppe när jag fick det — samma öde hade det till Herr Donner, Nästan gissande till inne hållet däraf och när han ändå var borta öppnade jag det, och beder nu på det hjärteligaste om tillgift därför, ochså Kan jag försäkra Dig om att ej fåfång Nyfikenhet förledt mig där till. Största skälet där till som jag tog mig, var den ljufva tanken att fast ringeligen med dessa få Pappers lappar som kanSke kunna vara en Älskad Broder till någon Nyttä, utan att sätta 50